Piekielna głębia

2025-01-17

Czyli: W tej spokojnej wodzie, żyją prawdziwe potwory.

Grupa naukowców poszukuje sposobu na leczenie Alzheimera. Uważają, że ich lekarstwo będzie w stanie ożywić martwe komórki mózgu. Wiedzą, że są w tej dziedzinie pionierami. Nie może jednak obyć się bez problemów. Russell Franklin (Samuel L. Jackson) chce obciąć im budżet, kurs akcji jego firmy jest spadkowy. Tylko dlatego, że zwierzę, na którym testowali, uciekło z laboratorium! Przecież zostało złapane! Po za tym to był tylko wielki, zły, wredny, krwiożerczy, głodny rekin! Przecież każdemu może się takie coś przytrafić.

Susan McAlester (Saffron Burrows) obiecuje Russell, że albo w ciągu 48 godzin jego akcje pójdą w górę, albo kończą badania. Deklaracja zrobiła wrażenie, Russell udaje się z Susan do laboratorium. Jest ono położone na oceanie, w byłej, podwodnej bazie wojskowej z czasów II Wojny Światowej. Po wodowaniu, jako przewodnik Russella po „Rajskiej Wyspie", oprowadza biolog morski Janice (Jacqueline McKenzie). Już od pierwszych chwil Russell obserwuje interesujące wydarzenia. Carter (Thomas Jane) beztrosko pływa sobie w basenie z rekinami. Rekiny, jak to filmowe rekiny, o niczym innym nie myślą jak tylko o zżeraniu ludzi. Carter jest jednak na to za sprytny i pływa lepiej od ryb. Według jego słów, rekiny jednak nie lubią ludzkiego mięsa.

Część załogi opuszcza laboratorium, jadą do domu, na weekend. Zostanie tutaj tylko szczątkowa załoga i Russell. On sam chodzi po placówce i przeprowadza wywiady z niezbyt uszczęśliwionymi jego wizytą pracownikami. Zgodnie z najlepszymi filmowymi tradycjami, to nie jest jedyny gość, który zawita w weekend do placówki. Zbliża się do niej sztorm – czy mogłoby być inaczej?

W końcu Russel dowiaduje się, na czym polega praca w placówce. W Aquatice badają trzy rekiny, wszystkie urodzone w laboratorium. Naukowcy powiększyli hormonalnie przedni płat mózgu samicy

rekina. Białko pozyskane z niego ma spowodować uaktywnienie uszkodzonych komórek mózgowych człowieka. Cóż powiększanie mózgu rekina ma też skutek uboczny.

Film „**Piekielna głębia**” ma straszyć. Są potworne potwory, przerażające rekiny polujące na ludzi. Nie za bardzo jednak twórcom wyszło to straszenie, zarówno za pierwszym razem, kiedy widziałem „**Piekielną głębie**”, zaraz po premierze, jak i teraz film nie był w najmniejszej części straszny. Może to przez zastosowanie słabego (jak prawie zawsze) CGI? Model w „**Szczękach**” był dużo lepszy i nadal jest. Film nie odbiega od innych podobnych sobie, jest bardziej głupi niż straszny. :-)

Nie spodobało mi się również filmowe działanie leku. Lek działa w tempie piorunującym. Jakby tak medycyna działała, chorzy mogli by po szpitalu na taśmociągach jeździć. Wyleczenie w minutę? Dlaczego nie…

Są jednak też małe plusy. Sama baza robi nawet wrażenie dość autentycznej. Goły beton, jakieś bibeloty i znaki, że żyją tu ludzie. Tu twórcom jednak się coś udało.

„**Piekielna głębia**” klasowo trzyma się raczej środka filmu o podwodnych stworach, są gorsze („**Podwodna pułapka 2: Labirynt śmierci**”), ale i dużo lepsze. Wymienione już wyżej „**Szczęki**”, nawet po tylu latach o premiery, uważam za dużo lepszy i trzymający w napięciu film.

Tytuł polski: **Piekielna głębia**
Tytuł oryginalny: **Deep Blue Sea**
Reżyseria Renny Harlin

Saffron Burrows jako dr Susan McAlester
Thomas Jane jako Carter Blake
Samuel L. Jackson jako Russell Franklin
Jacqueline McKenzie jako Janice Higgins
Stellan Skarsgård jako Jim Whitlock
LL Cool J jako Sherman Dudley
Aida Turturro jako Brenda Kerns
Michael Rapaport jako Tom Scoggins

Artur Wyszyński